# Sterktes en zwaktes bij het coderen van diagnoses in de huisartspraktijk: effect van codering op influenzavaccinatie, een praktijkverbeterproject

**Haio:** DE SMET Bren , U.G.
**Promotor:** AVONTS Dirk
**Praktijkopleider:** DELAMEILLEURE Mieke , GEERAERT Stijn

**Context:** Er wordt verwacht van huisartsen om diagnoses in het elektronisch medisch dossier te coderen. Tegenwoordig wordt dit gedaan door middel van gecodeerde lijsten van diagnoses. Door deze zou men beter in staat zijn statistisch onderzoek in de eerste lijn uit te voeren. In deze opleidingspraktijk gebeurde deze codering veel te weinig.

**Onderzoeksvraag:** De onderzoeksdoelstellingen van deze thesis is tweeledig. Ten eerste willen we nagaan in welke mate huisartsen en huisartsen in opleiding coderen en waarom ze dit wel of niet doen. Een tweede onderzoeksvraag wil een antwoord geven op de vraag of een betere codering in één huisartsenpraktijk ook kan leiden tot een hogere vaccinatiegraad van de patiënten-populatie in die praktijk.

**Methode:** Enerzijds werd een enquête rondgestuurd naar 651 praktijkopleiders, 651 huisartsen-in-opleiding en nog 88 andere huisartsen uit de Huisartsenkring Ijzerstreek & Westkust. Anderzijds bevat deze masterproef een praktijkverbeterproject. In 2016-2017 werd retrospectief de influenzavaccinatie geregistreerd. Vervolgens werden alle diagnoseregistraties van de globaal medisch dossiers gecodeerd en werd het medisch dossier gebruikt om de behandelende artsen te waarschuwen dat vaccinatie aangeraden is. Ten slotte werd in 2017-2018 opnieuw de influenzavaccinatie geregistreerd.

**Resultaten:** 113 artsen antwoordden op de enquête: 75 HAIO's en 38 huisartsen. 85,9% van de ondervraagde artsen codeert meestal. 38,1% codeert zelfs altijd. Het wordt voornamelijk gebruikt ter codering van acute banale infecties. Relatief weinig artsen onderkennen de positieve aspecten van het coderen. 68.2% van de artsen vinden coderen te uitgebreid en 85.8% vinden dat diagnoses ontbreken. Volgende correlaties zijn significant: leeftijd met betrekking tot kwaliteit in de praktijk, huisarts-gerichtheid en up-to-date zijn van de codering (resp. $p = 0.020$, $p = 0.010$, $p = 0.023$); HAIO versus huisarts met betrekking tot kwaliteit in de praktijk, huisarts-gerichtheid en up-to-date zijn van de codering; het gebruikte medische programma met betrekking tot de frequentie van coderen, het up-to-date zijn en te tijdsrovend zijn van de codering. Het praktijkverbeterproject toont een toename van 139 gevaccineerden naar 173 (stijging van 24.46%) voor een totaal aantal GMD's van 1205 patiënten, een minimale toename van het aantal gevaccineerden met chronische ziekte: van 81 naar 85 (stijging van 4.94%), een toename bij de gevaccineerden waarvoor het medisch programma had gewaarschuwd: van 114 naar 135 (stijging van 18.42%).

**Conclusie:** Artsen coderen tegenwoordig vaak diagnoses. Maar desondanks lijken ze nog niet overtuigd over de mogelijke voordelen en wordt codering nog niet naar het volle potentieel gebruikt. Zo toonde het project een duidelijke toename in het aantal griepvaccinaties. Deze stijging was echter minimaal bij de chronische aandoeningen. Verder zullen het medische programma en de jonge huisartsen een belangrijke rol spelen voor het gebruik van codering onder de husiartsen.